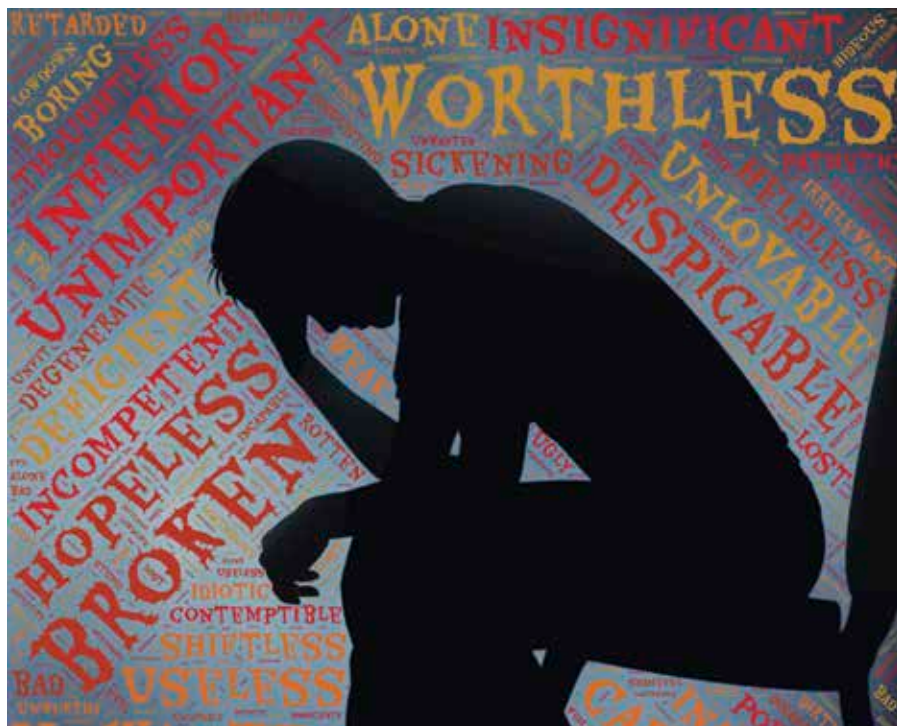

Neuspeh

– najhujša usoda mladih

Avtor: Urban Husu

Kako spremeniti neuspeh v uspeh?

Iz svojih neuspehov se lahko marsikaj naučiš. Ko ti nekaj ne uspe, najprej vdihni. Nato se zavej, da nisi perfekten in da nisi nikomur ničesar dolžan, razen samemu sebi. Ko spraviš čustveni in socialni tabu neuspeha iz svojega sistema, racionalno preglej potek tega neuspeha. Tu so ključna naslednja vprašanja:

- *Kje sem ga polomil?*
- *Zakaj sem ga polomil?*
- *Kako se lahko temu izognem v prihodnje?*
- *Kaj izven mojega nadzora je pripomoglo k neuspehu?*

Ko si odgovoriš na ta vprašanja, dobiš jasen odgovor, kaj je šlo po zlu. S tem dobiš lekcijo iz življenja in tako izluščiš iz neuspeha učno uro, ki ti bo pripomogla na poti k uspehu.

Nesposoben! Nisi sprejet na želeno fakulteto? Še nimaš sanjske službe, v kateri boš zaslužil 2.000 evrov in delal samo pet ur na dan? Nimaš še diplome? Ti ni uspelo izgubiti tistih nekaj pet kil? Si padel na izpitu? Mladi smo velikokrat bombardirani z visokimi ideali in pričakovanji, poleg tega pa so povsod okoli boljši od nas, ki jim uspe vsaka stvar, ki se je lotijo. Gospodarstvo nas skuša spremeniti v nezmotljive delavce, podobno dela šolstvo. A sem res tako neuspešen?

Sprijazni se, da nisi perfekten!

Pozabljamo, da vidimo uspeh okoli sebe le zato, ker ljudje filtriramo, kaj izdamo v družbo prek socialnih omrežij in celo v pogovorih v pravem življenju. Hvaliti se je lahko. Tvoj prijatelj, ki je ravnokar dobil super službo in ima super ljubezensko življenje nima vseh niti življenja v rokah, čeprav se mogoče tako zdi na prvi pogled. Nihče ni perfekten. Vsi imamo male napake, ki se odražajo v neuspehih v življenju. Zato se ne oziraj, kaj vse so dosegli drugi, ampak se raje osredotoči na to, kaj vse bi rad dosegel ti in kako boš spremenil svoje napake, da se ti neuspehi ne bodo ponavljali.

Ne oziraj se na kalup!

Starši nas silijo v kalup, ker bi radi za nas najboljše oziroma tisto, kar mislijo, da je najboljše. Če si povprečen član družbe, boš šel skozi življenje preskrbljen in brez velikih težav. Šolstvo nas sili v kalup, ker je lažje učiti več ljudi naenkrat kakor posameznika posebej. Ta kalup izgleda takole: Končaj šolanje (vsaj z diplomom), najdi si udobno službo, ne tvegaj, poroči se in imej nekaj otrok, hišo in dva avta, poslikaj vsak zanikrni kot sveta, v katerega si odpotoval, ter ga deli na socialnih omrežjih za največ lajkov, nabavi psa ter hodi ob nedeljah v hribe. V tak način življenja te bosta silili splošna mentaliteta in tvoja želja po tem, da te sprejmejo ljudje okoli sebe. A temu se upri. Ne počuti se potrtega, če še nimaš prstana na roki ob koncu tvojih dvajsetih let. Nič ni narobe s tabo, če kmalu ne boš zibal. Tvoj sanjski dom lahko počaka. Počni in dosegaj, kar te osrečuje. Ker če se boš oziral na to, kaj bi moral že doseči, se lahko celo življenje počutiš kakor poraženec.

Ne krivi višje sile!

Res je, včasih se vse sile sveta zarotijo proti nam. Nesreča, nepravilnost in hudobija drugih ljudi ali pa pač slab dan. To vse lahko pripomore k neuspehu, a ni vedno vsega kriv tečni profesor, ki te ima na piki ali pa to, da si bil na dan zagovora pozen zaradi zamujajoče trole. Sprejmi svoj greh in se z njim spopadi. Obsojanje ljudi in sveta, da se proti tebi kuje zarota, te ne bo pripeljalo nikamor. Naslednjič, ko sediš s prijatelji na kavi in poslušаш hvaljenje o tem, kdo je doktoriral in kdo si je kupil nov avto, kdo ima najlepšo boljšo polovico in kdo največ zasluži, izklopi glas v glavi, ki ti pravi, da moraš biti boljši ali vsaj enako uspešen. Ne tekmuje. Kar naj ti doma potarnajo, da je sosedov fant postal kirurg ali da je sosedova punca odprla svojo trgovino. V sebi se moraš sprijazniti, kdo si, kaj si dosegel in verjeti vase, česa vsega si zmožen. In biti na to ponosen. Nisi nesposoben. In edini, ki ga moraš osrečiti, si ti sam. In najbolj od vsega – poizkusil si. Tega ti nihče ne more očitati.